

Budapest Környéki Törvényszék
mint másodfokú bíróság

9.Gf.20.151/2013./4.

GÖDÖLLŐI VÁROSI BÍRÓSÁG

2013. március 15.

Bírósági ítélet /
Közlönyben való közzététel

Alperes: .....
Felperes: .....
2013. március 15.

A Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság a

dr. Alcedon András (2100 Gárdonyi Géza út 88-90.) ügyvéd által képviselt K-Alcedon
Felperesnek – Biztosító Zrt.
által képviselt alperes ellen **253.000.- forint kártérítés megfizetése** iránt a Gödöllői Városi Bíróság előtt
14.P.20.717/2012./20. szám alatt 2012. október 10. napján kelt ítélete ellen az alperes által
21., 22. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

ÍTÉLETET

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét részben megváltoztatja, és az alperes késedelmi kamatfizetési kötelezettségének mértékét a jegybanki alapkamatra szállítja le; egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a másodfokú bíróság az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 12.700.- (tizenkétezer-hétszáz) forint részperkölséget. További felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 253.000.- forintot és ezen összeg után 2010. november 27. napjától a kifizetés napjáig járó évi, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékű kamatát, valamint 226.367.- forint perkölséget. A felperes ezt meghaladó kereseti kérelmét elutasította.

Ítélete indokolásában kifejtette, hogy az értékcsökkenéssel összefüggésben a felperes keresetét az alperes jogalapjában nem vitatta. Az értékcsökkenés összegszerűsége körében a

bíróság ítéletét **Pintér Zoltán** igazságügyi gépjárműszakértő által készített műszaki szakértői véleményre alapította. A Ptk. 355. §-a értelmében a kötelező felelősségbiztosításnak a teljes kárt fedeznie kell. Az előzetes eljárás során a közjegyző által kirendelt igazságügyi szakértő által készített szakvélemény és annak kiegészítése alapján a bíróság azt tudta megállapítani, hogy ha a gépjármű olyan sérülést szenved, amely karosszéria javítással hárítható el, csak a harmadik alosztályba kerülhet besorolásra az értékelés során. A szakértői vélemény szerint is a felmerült kár a balesetet követő teljes körű helyreállítás után megállapítható érték és a baleset előtti besorolás szerinti érték különbözete. Az alperes az igazságügyi szakértő által alkalmazott módszertette vitássá; a bírósági eljárásban kirendelt igazságügyi szakértő által alkalmazott módszer is egyfajta értékcsökkenési számítási módszer, de a bíróság úgy értékelte, hogy teljes körűen akkor kerül megtérítésre a felperesnél keletkezett kár, hogy a forgalmi értékcsökkenést veszi figyelembe a bíróság, úgy, ahogy azt **Pintér Zoltán** igazságügyi szakértő szakértői véleményében megjelölte. Hiszen amikor a gépjárművet újabb kár éri, akkor az újabb kártérítési összeg megállapításakor a kiinduló érték a 3. osztályú besorolás lesz. Minderre figyelemmel a bíróság az alperest 253.000.- forint megfizetésére kötelezte, mivel 57.000.- forint kár az alperes által már megtérítésre került. A késedelmi kamat kezdő időpontját a Ptk. 360. §-a alapján határozta meg a bíróság, mértékét pedig a Ptk. 301/A. §-a szerint állapította meg. A felperes által érvényesített közjegyzői díj és a közjegyzői eljárásban kirendelt szakértő díja perköltség, így utána késedelmi kamat a felperest nem illeti meg, ezért ~~körben a bíróság a felperes keresetét elutasította; az ügyvédi munkadíj összegét a megbízási szerződés alapján állapította meg, azzal, hogy a megbízási szerződésben kikötött sikerdíj a perköltségnek nem része.~~

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a felperes keresetét 76.000.- forintot meghaladóan utasítsa el és marasztalja a felperest a felmerült perköltségben. Kérte a kamat mértékének leszállítását is a Ptk. 301. §-ához igazodó mértékre. Kérte a felperes alperesi másodfokú költségekben történő marasztalását is.

Fellebbezését azzal indokolta, hogy bár az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, azonban abból téves következtetést vont le, a bizonyítékokat tévesen értékelte, egyes, az alperes érdekkörébe tartozó bizonyítékokat indokolatlanul mellőzött, a kamatra vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket pedig tévesen alkalmazta, ezért az ítélete jogszabálysértő. Fellebbezésében támadta a közjegyzői eljárásban beszerzett szakértői véleményt, azzal, hogy annak indokait az alperes ellenkérelmében, a tárgyaláson és beadványaiban is taglalta. Álláspontját a kirendelt szakértő szakértői véleménye is alátámasztotta, amely a gyakorlatban alkalmazott szempontok és módszerek alapján hozott a korábbi szakvéleménytől eltérő eredményt. A bíróság tehát olyan szakértői véleményre alapozta ítéletét, melynek helyességéhez kétség fér, más szakértő véleményével ellentétben állónak látszik, így megsértette a Pp. 182. § (3) bekezdésében és a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltakat akkor, amikor a per során kirendelt szakértő véleményét teljes mértékben figyelmen kívül hagyta. Az nem vitás, hogy a forgalmi értékcsökkenést kell figyelembe venni, azonban a forgalmi értékcsökkenés meghatározására mindkét szakértő által rögzített módszer alkalmas.

Önmagában ugyanakkor az a körülmény, hogy a jármű III. osztályú besorolást kap egy esetleges értékesítésnél, nem igazolt, ennek a módszernek az alkalmazása sérti a Ptk. 559. §-át és a kötelező gépjármű felelősség biztosításról szóló jogszabály 12. §-ának rendelkezését. A peranyagból megállapítható, hogy a gépjármű üzemeltetése során okozott károk nem érintik a szerkezeti elemeket, a szélvédőt vagy a belső tere, ugyanakkor a 10. sz. ítélet 1. igazságügyi szakértő által számított értékcsökkenés ugyanezt az eredményt hozná abban az esetben is, ha ez utóbbi elemek is sérültek volna. Azaz az ítélet indokolatlanul kötelezi az alperest a kalkulált értékcsökkenés megtérítésére. Az eljáró szakértő figyelmen kívül hagyta a jármű káridőponti értékét, a javítási összeget, kilométerfutást, a jármű korát, továbbá, hogy a jármű javítására ajánlatot adó szerviz márkaszerviz-e, mely körülményeket az értékcsökkenés számításakor figyelembe kell venni, hiszen e nélkül a már fent is jelzett téves eredmény születik. A per során kirendelt szakértő minden körülményt figyelembe vett, a szakma által elfogadott módszert alkalmazott, külön számítást végzett számla nélküli javításra, továbbá arra vonatkozóan is, ha a helyreállítást nem márkaszerviz végezte. Ennek jelentősége azért van, mert a javítás számla alapján, ugyanakkor nem márkaszervizbe történt. Ezeket az észrevételeket szintén indoklás nélkül mellőzte az eljáró bíróság. A kamat tekintetében a bíróság figyelmen kívül hagyta és nem is indokolta, hogy az alperes által előterjesztett védekezést miért nem találta bizonyítottnak, és mi alapján mellőzte. Az alperes észrevételében hivatkozott a 3/2004. (XII.2.) PK. véleményben foglaltakra, mely szerint a törvényalkotó a Ptk. 301. §-ától való eltérést csak a gazdálkodó szervezetek egymás közötti szerződéses kapcsolataiból eredő késedelemre kívánta megengedni, egyéb jogviszonyokból eredő pénztartozásokra a Ptk. 301. §-ának (1), (2) bekezdése irányadó. Mivel a felek között szerződéses kapcsolat nem áll fenn, így megállapítható, hogy a Ptk. 301/A. §-ának rendelkezései nem alkalmazhatóak.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének hatályban tartását és az alperes másodfokú perköltség viselésére történő kötelezését kérte, előadva, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást teljes körűen lefolytatta, a bizonyítékokat helyesen mérlegelte, helyesen állapította meg a tényállást és helyesen hozta meg ítéletét, mivel a 10. sz. ítélet 1. igazságügyi szakértő által tett megállapítások figyelembe veszik a MABISZ által is elfogadott EUROTAX használtautó értékelő skála adatait, tehát azt, hogy amennyiben a gépjárműben már karosszéria-javítással járó előzménykár előfordult, úgy a gépjármű a 3. állapotosztályba kerül besorolásra értékének meghatározásakor. A perben kirendelt igazságügyi szakértő által alkalmazott módszerek a tényleges forgalmi értékcsökkenést nem határozzák meg, holott alperesnek teljes kártérítési felelőssége van, így a gépjárműben keletkezett forgalmi értékcsökkenést is meg kell fizetnie.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság nem sértette meg a Pp. 182. §-át és 206. § (1) bekezdését akkor, amikor ítélete alapjául 10. sz. ítélet 1. igazságügyi szakértő szakértői véleményét vette.

A fellebbezési állítással szemben az elsőfokú bíróság éppen a Pp. 182. § (3) bekezdése alapján járt el, tekintettel arra, hogy amikor a felperes kétségessé tette az előzetes bizonyítási eljárás során kirendelt igazságügyi szakértő szakértői véleményének megállapításait, a perben másik igazságügyi szakértőt rendelt el. A beszerzett két szakértői vélemény abban a körben, hogy a perbeli gépjármű értékcsökkenést szenvedett a baleset során, ellentétes nem volt egymással, az általuk alkalmazott szakértői számítási módszer volt más, amely a két szakértő szakértői véleményében az értékcsökkenés mértéke tekintetében eltérő eredményre vezetett.

A per során beszerzett igazságügyi szakértői vélemény elsősorban műszaki, mérnöki, objektív szempontokat vett figyelembe. Ugyanakkor a forgalmi értékcsökkenést nem pusztán műszaki jellegű körülmények befolyásolják, hanem az a piac szubjektív értékítéletét tükrözi, amely az autó szabad piacon történő értékesítése esetén döntő jellegű, mely szubjektív értékítélet elsősorban az autó „törött”, „balesetes” jellegén alapszik, és kevésbé veszi figyelembe azt, hogy például az ajtócsereit milyen terjedelmű sérülés indokolta.

A bíróság a két szakértői vélemény megállapításait a Pp. 206. §-a szerint mérlegelte, és e mérlegelése a fentiekre figyelemmel okszerű volt: helyesen állapította meg, hogy a széles körben alkalmazott és elfogadott EUROTAX értékelés alapján megállapítható értékkülönbség jobban tükrözi a piaci értékítéletet, mint a becslésen alapuló változókkal, műszaki szempontból számszerűsítve levezetett értékcsökkenés.

Helyesen mutatott rá ugyanakkor a fellebbezés arra, hogy az elsőfokú bíróság a késedelmi kamat tekintetében tévesen határozott, és bár az ellenkérelem érveire az ítéletében nem reagált, ez az eljárási szabálysértés a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető, hiszen a kamat mértéke megítéléséhez az eljárás megismétlése nem szükséges. A Pp. 301/A. §-át beiktató 2003. évi XXIII. tv. 2. § (2) bekezdése utal az Európai Közösség irányelvére, amely kifejezetten a gazdálkodó szervezetek kereskedelmi ügyletei körében kívánja harmonizálni a tagállamok jogalkotását. Ugyanerre utal a Ptk.-t módosító törvényi indoklás is, azzal azonban, hogy a Ptk. szövegébe általános jelleggel került be a gazdálkodó szervezetek egymás közötti viszonyaira vonatkozó késedelmi kamat. Ennek értelmezése körében azonban az alperes által helyesen hivatkozott 3/2004. (XII.2.) PK. vélemény foglalt állást úgy, hogy a Ptk.-ban meghatározott, gazdálkodó szervezetekre vonatkozó késedelmi kamatmérték csak a szerződéses viszonyok tekintetében alkalmazandó.

Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 394. § (1) és (3) bekezdése alapján a késedelmi kamat vonatkozó részében a fellebbezési kérelemmel egyezően megváltoztatta, és a késedelmi kamat mértékét a jegybanki alapkamatra szállította le, egyebekben elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A fellebbezés csak a kamat mértéke tekintetében volt eredményes, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 78. §-a alapján kötelezte az alperest a felperes másodfokú költségének viselésére, ennek mértékét a másodfokú bíróság a kifejtett jogi képviselői tevékenység terjedelmére is figyelemmel 10.000.- forint +2.700.- forint ÁFA összegben határozta meg a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. §(2) bekezdése alkalmazásával, és a fellebbezési ellenkérelem

Budapest Környéki Törvényszék
mint másodfokú bíróság
9.Gf.20.151/2013./4.

5

elkészítéseért a megbízási szerződés szerint járó 25.000.- forint + ÁFA összeget a másodfokú eljárásban a beadvány terjedelme alapján a fentiek szerint leszállította.

Kelt Budapesten, 2013. év április hó 23. napján.

dr. Bottka Erzsébet s.k.
törvényszéki tanácselnök
a tanács elnöke

dr. Lukácsi Beáta s.k.
törvényszéki bírő, előadó

Beszterceyné dr. Benedek Tímea s.k.
törvényszéki bírő

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
törvényszéki tisztviselő

